

vist en Fejl, at man ikke allerede tidligere er standset og har koncentreret sine Anstrengelser om at skaffe en virkelig udmærket Havn paa Vestkysten og en paa Østkysten, navnlig den foreslaaede ved Rønne, i Stedet for at sprede Midlerne paa alle disse mangfoldige Havne. Dernæst forekommer det mig, at den første Betingelse for at tage et saadant Forslag under alvorlig Overvejelse, maatte være den, at Regeringen anbefaler det; men det har jeg ikke jet, er Tilfældet. Jeg har derfor ikke villet være med til at stille dette Forslag op om Rente- og Afdragsfrihed for Gudhjem Havn. Hvad angaar Forslaget om en Havn ved Suelsminde, har jeg ligeledes i Forening med to ærede Medlemmer af Udvalget ikke kunnet tiltræde det øvrige Udvalgs Forslag. Grunden er dels den, at vi anse det for tvivlsomt, om det er rigtig at blive ved med at give disse nominelle Laan, der i Virkeligheden vise sig at være Gaver, idet man ad den Vej kun naar til at give større Tilskud, end man vilde give, hvis der var Tale om at give Gaver. Sagen havde derfor maaste stillet sig noget anderledes, dersom Taleren ikke var om et rentefrit Laan, men om Tilskud af et mindre Beløb af Statskassen, men Hovedsagen er for denne Sags Vedkommende, at Sagen er kommen saa sent frem i Udvalget, at det ikke har været os tre Medlemmer muligt at komme til noget bestemt Resultat om Rigtigheden af at give denne Bevilling. Det er givet, at her staa Interesser mod Interesser, og det har ikke været os klart, om man ikke ved at støtte de Interesser, der knytte sig til Suelsminde Havn, vilde forudrette lige saa berettigede Interesser. I alt Fald have vi ligeledes her savnet den Vejledning, som vi paa saadanne Punkter maatte ønske fra den højtærede Ministers Side derved, at Forslaget blev stillet af ham. — Hvad angaar de af den ærede Ordfører omtalte Bevillinger til ny Isbrydere, kan jeg i alt væsentligt henholde mig til hans Udtalelser, men jeg ønsker dog at tilføje, at det forekommer mig, at det dog ogsaa maa være et Formaal ved det Isbrydermateriel, som saaledes kommer til Disposition, saa vidt muligt at tilvejebringe en aaben Rende mellem Kjøbenhavn og Helsingør gennem Sundet. Den ærede Ordfører nævnte kun det at tilvejebringe en fri Fart Nord paa fra Sjælland, enten fra Helsingør eller fra Kalundborg. Jeg erkender, at herpaa lynes Opgaven i første Linie at maatte koncentreres, men jeg tror dog ikke, at man skulde lade det andet rent ude af Betragtning, fordi om det end er ganske sikkert, at der i og for sig herved er skaffet Sjælland en

Eksporthavn, saa er der dog saa store Interesser knyttede til, at en regelmæssig Forbindelse over Kjøbenhavn kan vedligeholdes, at man bør gøre, hvad der er muligt, for at tilvejebringe ogsaa en Forbindelse Nord paa ud fra Kjøbenhavn. Jeg kræver ingenlunde dette stillet i første Linie, men jeg mener kun, at det dog bør tages med Hensyn for Øjeblikket, naar der gives en saa betydelig Bevilling, som her er Tale om, til vort Isbrydermateriel.

Jeg har nu kun tilbage at omtale de to Vædringsforslag, som det øvrige Udvalg har stillet under Nr. 198 og 199 vedrørende Kontoen til Alderdomsunderstøttelse og til Sygekasserne. Jeg har ikke kunnet gaa med til at stille disse Forslag, fordi jeg i og for sig anser det for urigtigt at sætte saadanne Anmærkninger paa Finansloven, naar der ikke paa Forhaand er sikret fuld Forstaaelse og Tilslutning derom mellem Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer; i modsat Fald vilde saadanne Anmærkninger, som Erfaringen hidtil har vist i Tidens Løb, let blive besværlige Stridspunkter. Men hvad angaar selve Sagens Realitet, skal jeg særlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Bevillingen til Alderdomsunderstøttelsen gøre gældende, at der jo her faktisk er Tale om en ligefrem Forandring af den Lov, som i sin Tid kom i Stand ved en Overenskomst fra de forskellige Sider, og som gik ud paa, at der skulde opføres et vist bestemt Beløb for de enkelte Finansaar. Finansaaret 1891—92 er nu ikke blot udløbet, men Regnskabet derfor er fuldt afsluttet. I Virkeligheden gaar dette Forslag ud paa at opføre en helt ny Bevilling paa denne Konto, med andre Ord i Stedet for den Bevilling af 1 Million Kr., som opføres i Henhold til Lov 9de April 1891, at opføre en Bevilling paa omtrent 1,700,000 Kr. Det forekommer mig, at det er ganske i Strid med de Forudsætninger, hvorfra man er gaaet ud ved den nævnte Overenskomst om Loven, og jeg har ikke under Forhandlingerne i Udvalget faaet det Indtryk, at Forslaget har vundet Regeringens Tilslutning, og jeg anser det for høst tvivlsomt, om det vil finde Tilslutning i det andet Ting. Under disse Omstændigheder har jeg ikke vel kunnet være med til at stille Forslaget, men agter bestemt at stemme imod baade dette og det følgende Forslag og opfordrer mine ærede Meningsfæller til at gøre det samme. Det andet Forslag vedrørende Sygekasserne møder vel ikke de samme formelle Indsigelser som det første, thi her staa vi dog over for et Finansaar, hvis Regnskab ikke er afsluttet, men i Rea-